పాపులర్ రచనలు చేయడం ఎలా?

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

పాపులర్ తెలుగు సాహిత్యంలోనూ, తెలుగు పత్రికా రచనలలోనూ ఒక ప్రభంజనం వీరేంద్రనాథ్. ఈయన గురించి పదే పదే పరిచయ వాక్యాలు వ్రాయల్సిన అవసరం లేదు. ఆయన పేరే యనకి పెద్ద పరిచయ గ్రంధం. తెలుగు సాహిత్యంలో నాటకం, నవల విభాగాలలో ఒక నూతన ఒరవడి సృష్టించిన ఘనత యండమూరిది. కథ, కథానిక, నాటిక, నాటకం, వ్యాసం, సినిమాలకు స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం ఇలా తను చేపట్టిన ప్రతి అంశంలో తనదైన ముద్ర వేశారు. ఆయన వ్రాసిన ఈ వ్యాస పరంపర రచనా వ్యాసంగంలోకి అడుగుబెట్టదలుచుకున్న వారికి మార్గదర్శకంగా వుంటుందని అనుకుంటున్నాం. సోదాహరణ పూరితంగా సాగే ఈ వ్యాసాలలోని కొన్ని ఉదాహరణలు గమనిస్తే ఆయన రచనల విజయం వెనుక నున్న కొన్ని కొన్ని సూక్ష్మమైన అంశాలు కూడా అవగతమౌతాయి.

ప్రారంభం

నేషనల్ హైవే నిర్మానుష్యంగా ఉంది. భార్గవ్ నడుపుతున్న అంబాసిడర్ కారు గంటకి ఎనభై కిలోమీటర్ల వేగంతో వెళుతున్నా, అతడి నుదిటి మీద చెమట పడుతూంది. స్టీరింగ్‌ని పట్టుకున్న చేతులు యాంత్రికంగా బండి నడుపుతున్నాయి. కళ్ళు రోడ్డుని చూస్తున్నా మనసు మాత్రం ఎక్కడో ఉంది. ఆలోచనలు భార్య చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి.

అతడి భార్యకి మొగుడి మీద చచ్చేంత అనుమానం.

అతడు కార్లో ప్రయాణం చేసినపుడంతా భార్య అతడితోపాటూ ఉంటుంది. ఇప్పుడు కూడా ఉంది.

పక్కసీట్లో కాదు, వెనకాల డిక్కీలో.

శవరూపంలో

✡✡✡

అతడా హత్య చేసి దాదాపు అరగంట అయింది. ఒంటిగంట ప్రాంతంలో హత్య చేసాడు. ఆ తరువాత శవాన్ని ఎలా మాయం చెయ్యాలా అని రకరకాలుగా ఆలోచించాడు. ఇంట్లోనే పెరట్లో గొయ్యి తీసి కప్పెడదామనుకున్నాడు. కానీ తరువాత అది బయటపడితే ప్రమాదం అని తోచింది!

సిటీకి యాభై కిలోమీటర్ల దూరంలో గాంధీపురం దగ్గర ఒక నది ఉంది. శవం కాలికి ఒక ఇనుపగుండు కట్టేసి అందులో తోసేస్తే చేపలు ఆ మాంసాన్ని పూర్తిగా తినేసేవరకూ అస్థిపంజరం బయటపడదని అతడు భావించాడు.

ఇప్పుడు అతడు వెళుతున్నది ఆ నది దగ్గరికే!

కారులోనే గొలుసు, ఇనుపగుండు కూడా పెట్టుకున్నాడు.

గతుకుల్లో పడ్డప్పుడల్లా ఆ రెండూ కొట్టుకుని శబ్దం చేస్తున్నాయి. దానికన్నా గట్టిగా అతడి గుండె కొట్టుకుంటోంది. కారు వేగంగా వెళుతోంది. సిటీ దాటుతుంది.

ఇంతలో దూరంగా చెట్టు క్రింద ఒక వ్యక్తి కారాపమన్నట్లు చేతోఓ సైగ చేస్తూ కనపడ్డాడు. భార్గవ్ కంగారు మరింత ఎక్కువైంది.

మరో పరిస్థితుల్లో అయితే పోనిచ్చేవాడే

కానీ ఆపుచేస్తున్నది ఒక పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్!

కారు ఆపకపోతే అది మరింత ప్రమాదానికి దారి తీస్తుందని తెలుసు.

బ్రేకు నొక్కి కారు స్లో చేసాడు. తన చేతులు కంపించటం స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. "ఇలాంటప్పుడే ధైర్యంగా ఉండాలి" అనుకున్నాడు తనలో. ఈ లోపులో ఇన్స్పెక్టర్ కారు దగ్గరగా వచ్చి కిటికీలోంచి తొంగి చూస్తూ, "నన్ను గాంధీపురం దగ్గర దింపుతారా?" అని అడిగాడు మర్యాదగా.

భార్గవ్ బలవంతంగా మొహం పైకి నవ్వుతెచ్చుకుని, "నేను చాలా అర్జంట్ పనిమీద వెళుతున్నాను" అన్నాడు.

"మీరొక్కరేగా? కారు ఖాళీగానే ఉంది కదా!" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. ఈసారి అతడి కంఠంలో రవ్వంత అధికారం ధ్వనించింది. దాంతో భార్గవ్‌కి ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. అందుకని "ప్లీజ్ కమిన్" అన్నాడు.

"ఒక్కసారి డిక్కీ తెరుస్తారా?"

భార్గవ్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఇన్స్పెక్టర్ చెట్టు క్రింద ఉన్న ఒక పెద్ద పెట్టెని చూపిస్తూ "దీన్ని నాతో పాటు తీసుకెళ్ళాలి" అన్నాడు.

"డిక్కీ నిండా సామాన్లు ఉన్నాయి" చెప్పాడు భార్గవ్.

"ఐసీ! అయితే వెనకాల సీట్లో పెడదాం లెండి" అని భార్గవ్ పర్మిషన్ కూడా అడక్కుండా పెట్టె దగ్గరికి వెళ్ళి దాన్ని తీసుకుని, కారు వెనక్కి వచ్చాడు. పెట్టె చాలా బరువుగా ఉన్నట్లు భార్గవ్‌కి అతడు పట్టుకున్న విధానం బట్టి తెలుస్తోంది. అసలా పెట్టె వెనకాల సీట్లో కూడా పట్టదు కూడా. కానీ ఏమీ అనలేకపోయాడు. పెట్టె కారులో పెట్టిన తరువాత ఇన్స్పెక్టర్ వచ్చి భార్గవ్ పక్కన కూర్చున్నాడు. కారు కదిలింది.

"ఏం చేస్తూ ఉంటారు మీరు?" అడిగాడు ఇన్స్పెక్టర్.

భార్గవ్‌కి తను ఎవరో చెప్పటం ఇష్టం లేదు. అందువల్ల అబద్ధం చెప్పాడు. "నేనొక వ్యాపారవేత్తని" అన్నాడు. ఆ తర్వాత ఇద్దరి మధ్యా ఎక్కువ సంభాషణ జరగలేదు. దాదాపు అరగంట ప్రయాణం చేసిన తర్వాత గాంధీపురం దగ్గర పడింది.

"ఇటు కుడి పక్కకు తిప్పండి" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ . భార్గవ కారుని కుడివైపు సందులోకి తిప్పాడు. అక్కడి నుంచి నదికి దగ్గర దారి ఉంది. కారు నదిమీద ఉన్న వంతెన మధ్యకు వెళ్ళి ఆగింది. ఇన్స్పెక్టర్ దిగే ప్రయత్నం చేయలేదు "వెనకాల పెట్టెలో ఏముందో తెలుసా?" అన్నాడు తల ఎడమ ప్రక్కకి తిప్పి.

"ఏమిటి?" అన్నాడు భార్గవ మొహం చిట్లించి.

"నా భార్య శవం!" ఇన్స్పెక్టర్ తాపీగా అన్నాడు.

భార్గవ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ అన్నాడు. "నా పేరు కాశ్యప్... రామచంద్రకాశ్యప్! నేను ఇన్స్పెక్టర్నికాను. ఈ డ్రెస్‌ని అద్దెకి తీసుకున్నాను. నా భార్యని చంపాను. శవాన్ని ఎలా మాయం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. ఒక పెట్లో పెట్టుకుని ఇన్స్పెక్టర్ డ్రస్ అద్దెకు తెచ్చుకుని వేసుకున్నాను. ఈ డ్రెస్‌లో నేనుంటే ఎవరైనా కారు ఆపుచేస్తారని తెలుసు. ఇప్పుడు నిన్ను కూడా చంపేసి ఈ కార్లో పెట్టి మీ ఇద్దరినీ నదిలోకి

తోసేశాననుకో, ఒకవేళ అది బయటపడినా కూడా నా భార్యకీ నీకూ ఉన్న సంబంధమేమిటో, మీరిద్దరూ ఈ కార్లో ఎందుకొచ్చారో, ఈ కారుకి ఎందుకు ఆక్సిడెంటు అయిందో పోలీసులకి తలబద్దలు కొట్టుకున్నా అర్థం కాదు. నా భార్యని నేను చంపానన్న అనుమానం ఎవరికీ రాదు ఎలా ఉంది ఐడియా!" అని అడిగాడు.

భార్గవ్ ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టాయి. సాయంత్రపు చల్లటిగాలి వీస్తునా సరే.. క్షణం క్రితం వరకూ 'అరెస్ట్ అవుతానేమో' భయపడ్డాడు. ఇప్పుడు ప్రాణాలు పోతాయేమో అని భయపడుతున్నాడు.

కాశ్యప్ చేతిలో కత్తి మెరుస్తోంది. ఏక్షణమైనా పొడిచేట్టు వున్నాడు.

కానీ అతడా పనిచేయలేదు "…. క్రిందకి దిగు" అన్నాడు. భార్గవ్ క్రిందకి దిగాడు.

"డిక్కీ తెరువ్..."

"డిక్కీ...? డిక్కీలో చాలా సామాన్లున్నాయి" చెప్పాడు భార్గవ్ తడారిపోతున్న గొంతుతో.

"నాకు ఐరన్ రాడ్ కావాలి." కర్కశంగా అడిగాడు కాశ్యప్. "కత్తితో పొడిస్తే అనుమానం వస్తుంది. ఆ విషయం పోస్ట్‌మార్టం రిపోర్టులో తెలిస్తే కష్టం. కారు జాకీతో నీ తలపై మోదాననుకో అప్పుడందరూ ఆక్సిడెంటులో నీ తలకి దెబ్బ తగిలిందనుకుంటారు. నా భార్యని అలాగే చంపాను."

భార్గవ్ సన్నగా వణుకుతున్నాడు. కాశ్యప్ కత్తి అతడి మెడమీద గాటు పెడుతున్నట్టు వత్తుకుంటోంది. వణుకుతున్న కాళ్ళతో భార్గవ్, కారు వెనక వైపుకి చేరుకున్నాడు. అతడితో పాటే కాశ్యప్ కూడా నడిచాడు.

అక్కణ్ణుంచీ పారిపోదామా అని ఆలోచించాడు భార్గవ్. కానీ కాశ్యప్ చాలా బలంగా ఎత్తుగా ఉన్నాడు. పది అడుగులు వేసే లోపలే అతడు తనని పట్టుకుంటాడు.

"ఏమిటాలోచిస్తున్నావు?" వెనకనుంచీ కాశ్యప్ మరింత బలంగా కత్తి వత్తుతూ అన్నాడు. ఇక గత్యంతరం లేనట్టు డిక్కీ తెరిచాడు. డిక్కీ పైకెత్తి, లోపలికి తొంగిచూసిన భార్గవ్ గుండె ఆగిపోయినట్టు అనిపించింది లోపల భార్య శవం లేదు.

కథ - 2 (గోపీచంద్)

సినిమా ఆట మొదలయ్యింది. జనం అంతా కేకలు వేసుకుంటూ గోలగోలగా బయటికొచ్చారు.

వాళ్ళతోపాటు బయటికొచ్చిన నూతన దంపతులు రిక్షా ఎక్కారు.

ఊబిలోకి దిగిన బండిని లాగే ఎద్దుకు మల్లే రిక్షావాడు మెడ ముందుకు సాచి, పట్టుబట్టి రిక్షాని వంతెనవరకూ తీసుకొచ్చాడు.

నూతన దంపతులు చెరొక నిట్టూర్పు విడిచారు.

రిక్షా వంతెన దిగటం మొదలుపెట్టింది. తాగినవాడికి మల్లే వశం తప్పి వెళ్ళిపోతూ ఉంది. దంపతులకి భయం పట్టుకుంది. ఊపిరి బిగపట్టుక్కూర్చున్నారు.

తమనింత ఇబ్బంది పెడుతున్నందుకు అతడికి రిక్షావాడి మీద కోపం వచ్చింది. బెరుగ్గా కూర్చునివున్నారు ఇద్దరూను. క్రమక్రమంగా రిక్షా వేగం తగ్గింది. నూతన దంపతుల గుండె వేగం కూడా తగ్గింది.

"పక్కకి తిప్పు" అన్నాడు భర్త. రిక్షా పక్క సందులోకి తిరిగింది. ఆ సందులో గతుకు లెక్కువ. ఇంకా ఎలక్ట్రిక్ దీపాలు పడలేదు. రిక్షా మన్ను తిన్న పెంజేరుకు మల్లే బరువుగా వెళుతోంది. అంతకు ముందు భయానికి ఇప్పుడు కోపం తోడయ్యింది. "త్వరగా పోనివ్వు" అని కసిరాడు.

"పాపం నడవలేడు" అంది భార్య

"నడవలేక రోగమా? నడవలేనివాడు ముందే చెప్పి ఎక్కించుకోకూడదు వెధవ."

రిక్షావాడు తన శక్తినంతా కేంద్రీకరించాడు. రిక్షా వేగం పుంజుకుంది. చీకటిని లెక్క చేయటం లేదు. గతుకుల్నీ లెక్కచేయటం లేదు. ఉప్పెనగాలికి పడబోయే ముందు ఊగే చెట్లకి మల్లే దంపతులిద్దరూ రిక్షాలో కూర్చొని ఉన్నారు.

"నెమ్మదిగా వెళ్ళమని చెప్పండి" అన్నదామె.

"నువ్వే చెప్పు" అని కోపగించాడు. కానీ వెంటనే "కోపం వచ్చిందా?" అని మీద చెయ్యివేశాడు. ఆమె వదిగింది. అతను ఆమె వైపు మరింత జరిగాడు. ముద్దుపెట్టుకోబోయాడు. ఆ నూతన వధువు ఇంకా ఒదిగింది. దానితో పాటు రిక్షాకూడా ఒదిగింది. రిక్షావాడు గుండెజబ్బు వచ్చిన వాడిలా వణికాడు. లోపల దంపతులు అపాయం గ్రహించి భయంతోభయంతో తబ్బిబ్బు పడి, అలా తబ్బిబ్బుపడటం వల్ల మరింత అపాయాన్ని కొని తెచ్చుకున్నారు.

రిక్షా తల్లకిందులైంది.ఇద్దరూ కిందపడ్డారు. పడటం కూడా ఒకళ్ళ మీద ఒకళ్ళు పడ్డారు. ఇద్దరికీ బట్టలు దులుపుకోవాలని కూడా తట్టలేదు. రిక్షావాడి మీదకి అతను చెలరేగాడు. "నువ్వు మనిషివా? దున్నపోతువా? కాస్త జ్ఞానం ఉండక్కర్లా వెధవా?" అంటూ కొట్టబోయాడు.

రిక్షావాడు ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఏం చేస్తున్నాడో చీకట్లో కనపడలేదు.

"రిక్షాలాగలేనివాడివి బాడుగకి ఎందుకు ఒప్పుకోవాలిరా? ఆశ...ఆశ"

ఆవిడంది. "ఊరుకుందురూ. వాడితో మనకెందుకు? ఎలాగూ ఇంటిదాకా వచ్చేశాం."

వగర్చుకుంటూ మాట్లాడలేక నిల్చుని ఉన్న రిక్షావాడు, వాళ్ళు నడిచివెళ్ళటానికి నిశ్చయించుకున్నారని తెలుసుకుని మాటల్ని పెకిలించాడు. "జాగ్రత్తగా తీసికెళ్తానయ్యా. ఏ ప్రమాదమూ జరగనివ్వను ఏదయినా ప్రమాదం జరిగితే..."

రిక్షావాడి మాట పూర్తియేదాకా ఆగలేకపోయాడతను "ఇంకా నీ రిక్షా ఎక్కమంటున్నావట్రా వెధవ? కావాలంటే డబ్బులు తీసుకుపో" అని పావలా ఒకటి అతని చేతిలో పెట్టి పెళ్ళాన్ని తీసుకు వెళ్ళిపోబోయాడు.

తాను రిక్షా లాగలేకపోయాను అనే భావాన్ని రిక్షావాడు భరించలేకపోయాడు. "దొరా" అని ఎలుగెత్తి ఆక్రందన చేసాడు. ఎదురుగా వెళ్ళి కాళ్ళమీద పడ్డాడు. దంపతులకి ఆశ్చర్యం వేసింది.

"డబ్బిచ్చా కదరా?" అన్నాడతడు.

"ఇచ్చారు సామీ"

"మరింకేం?"

"రిక్షా ఎక్కు సామీ"

"నేను నడిచిపోతే నీకేంరా?"

"కాదు సామీ"

"నీకేమైనా పిచ్చా?"

"అవును స్వామీ"

రిక్షావాడు కాళ్ళు వదల్లేదు. చేసేది లేక దంపతులు మళ్ళీ రిక్షా ఎక్కారు. రిక్షావాడు రిక్షా ఎక్కాడు.

తాను రిక్షా లాగలేక పోతున్నానేమో అన్న భావం వాడి మనసుని కెలుకుతోంది. రిక్షాని ఒక గుంజు గుంజాడు. దంపతులిద్దరూ దేవతా విగ్రహాలకి మల్లే కదలకుండా కూర్చున్నారు. రిక్షావాడు ఆఘమేఘాల మీద వెళ్ళిపోతున్నాడు. వాడికి చీకటి అడ్డురాలేదు. గతుకులు అడ్డురాలేదు. 'నేను రిక్షా లాగలేకపోతున్నాను' అన్న కోపమే అతడికి బలాన్నిచ్చింది.

ఇల్లొచ్చింది. రిక్షా టక్కున ఆగిపోయింది. దంపతులు దిగారు. వాళ్ళ మనసులో ఇప్పుడు కోపం లేదు. రిక్షా పడటానికి కారణం

తామే, రిక్షావాడిని కోప్పడినందుకు వాళ్ళ మనసులు పశ్చాత్తాపంతో బరువెక్కాయి.

అంతకు ముందిచ్చిన పావలా కాక ఇంకొక పావలా తీసి రిక్షావాడి చేతిలో పెట్టారు. వాడి మొహం ఇంతిముందున్న దీపపు వెలుతురులా మెరిసింది. దానికి కారణం తమ పావలాయే అనుకున్నారు. దంపతులు.

కానీ అదికాదు. అసలు రిక్షావాడు ఆ క్షణం ఈ లోకంలో లేడు. తను రిక్షా లాగగలడు... లాగగలడు... అన్నభావమే ఆ మెరుపుకు కారణం. సంతోషాన్ని పట్టలేకపోయాడు. తాను రిక్షా లాగగలడు! ఇద్దర్నెక్కించుకుని ఆఘమేఘాలమీద తీసుకెళ్ళగలడు!! ఇంకేం కావాలి? అతని మనసు సంతోషంతో పొంగిపోయింది. చేతిలో ఉన్న పావలా ఇంకా అలాగే ఉంది. అది మెరుస్తూనే ఉంది.నెమ్మదిగా పక్కనున్న రిక్షాకి జారబడ్డాడు. మరణించాడు.

రిక్షావాడి మరణం జీవిత పర్యంతం ఆ దంపతుల్ని వెంటాడుతూనే ఉంది. అయితే వాడి మరణానికి కారణం ఎవరు? అన్న విషయం మీద మాత్రం రాజీ కుదరలేదు. " ఆ రిక్షా ఎక్కకుండా ఉంటే పోయేది" అనేదావిడ "వాడు మనల్ని ఎక్కించుకోకుండా ఉంటే పోయేది కాదూ? దురాశ దుఃఖానికి చేటు" అనేవాడతను.

రిక్షావాడికీ పెళ్ళాం పిల్లలుంటారని, వారికోసం తాను చేయలేని పనులకు కూడా వాడు పూనుకుంటాడని, అది తప్పనిసరి అని తెలుసుకోవాలన్న సంగతి అతనికేనాడూ తట్టలేదు.

కథ - 3. హాస్యం

వంతెనమీద కారు. కారులో పెట్టె. పెట్టెలో శవం. వెనుక డిక్కీ. డిక్కీలో శవం లేదు.

"ఏమిటాలోచిస్తున్నావ్?" అని అడిగాడు రామచంద్ర కాశ్యప్ డిక్కీలోకి తొంగిచూస్తున్న భార్గవ్ వైపు అనుమానంగా చూస్తూ.

"ఇందులో శ్రీదేవి ఉండాలి" అన్నాడు భార్గవ బిక్కమొహం వేసి.

"డిక్కీలో శ్రీదేవా? నీకేమైనా మతిపోయిందా? డిక్కీలో శ్రీదేవులూ, విజయశాంతిలూ ఎందుకుంటారు? " అన్నాడు కాశ్యప్.

"ఆ శ్రీదేవి కాదు. నా భార్య."

"వ్వాట్?"

"అవును. నా భార్య ఇందులోనే ఉండాలి" అన్నాడు భార్గవ్. "నీ భార్య నీ పక్కన సీట్లో కూర్చోదా? డిక్కీలో ఎందుకుంటుంది?"

"ఇక్కడే పడుకోబెట్టాను."

"ఇక్కడే పడుకోబెట్టావా? అదేంటి, మీ బెడ్ రూం లేదా?"

భార్గవ మాట్లాడలేదు. అతని మెదడులో లక్ష ఆలోచనలు గిరున తిరుగుతున్నాయి. రామచంద్ర కాశ్యప్ ఒక్కడుగు ముందుకేశాడు. భార్గవ వైపు అదోలా చూస్తూ

"నీ మీద అనుమానంతో నువ్వు బయటికొచ్చినప్పుడల్లా నీ భార్య డిక్కీలో కూర్చుంటుందా? నిజం చెప్పు. లేకపోతే చంపేస్తాను" అన్నాడు.

"చంపేసాను" అన్నాడు భార్గవ.

"చంపేసాను కాదు చంపేస్తాను అంటున్నాను."

"చంపేస్తాను కాదు చంపేసాను... నేనే చంపేశాను అంటున్నాను నా భార్యని" అన్నాడు భార్గవ.

"నీ భార్యని నువ్వు చంపేశావా? ఇప్పటికిప్పుడు కథ అల్లి చెబుతున్నావా? నువ్వు కాదు చంపింది నేను... నేను నా భార్యని."

"నువ్వు నీ భార్యని చంపినట్లే నేను నా భార్యని చంపాను. నువ్వు పెట్టెలో పడుకోబెడితే నేను డిక్కీలో పడుకోబెట్టాను. శవాన్ని

పారవేయటం కోసమే ఈ వంతెన వైపు వచ్చాను. ఇప్పుడు తెరిచి చూస్తే డిక్కీలో శవం లేదు."

"నువ్వు చెవిలో పూవు పెడుతున్నావు."

"చెవిలో పూవు కాదు డిక్కీలో శవం"

రామచంద్ర ముందుకొచ్చి డిక్కీలో తొంగి చూసాడు. అక్కడ రక్తం ఎర్రగా గడ్డకట్టి ఉంది. "ఇది రక్తమేనా?" అని అడిగాడు.

"కాదు. ఎర్ర ఇంకు" అన్నాడు భార్గవ అభావంగా.

"ఎర్ర ఇంకా?"

"అవును. నేను ఇంకుల ఫ్యాక్టరీ యజమానిని. డిక్కీలో అవి వేసుకుని తిరుగుతూ ఉంటాను. నువ్వు చూసింది ఎర్రింకు. నేనావిడకి సైనేడ్ ఇచ్చి చంపాను. ఇలా రక్తం బైటికొచ్చే ప్రసక్తే లేదు" అన్నాడు భార్గవ.

"నిన్ను చచ్చినా నమ్మను. నువ్వేదో కట్టుకథ అల్లి చెబుతున్నావు." అన్నాడు కాశ్యప్.

"నేను నిన్ను నమ్మించాలనుకుంటే అది రక్తం అని చెప్పి ఉండేవాణ్ణి. ఎర్ర ఇంకు అన్న నిజం చెప్పి నీలో ఎందుకిన్ని అనుమానాలు రేకెత్తిస్తాను."

"నీ భార్యని నువ్వు ఎందుకు చంపేసావ్?" అడిగాడు కాశ్యప్.

"నాకు మరో స్త్రీతో సంబంధముంది. అందువల్ల శ్రీదేవిని చంపేశాను."

"నాకు మరో స్త్రీతో సంబంధమున్న ప్రతి మొగాడూ పెళ్ళాన్ని చంపేయటం మొదలుపెడితే ఈ ప్రపంచంలో ఆడజాతి ఎప్పుడో పూర్తిగా నాశనమైపోయి ఉండేది. ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలకి చంపేసుకుంటారా? ఏదో సీక్రెట్‌గా చేసుకోవాలిగానీ" కాశ్యప్ సానుభూతిగా అన్నాడు.

"మరి నువ్వెందుకు చంపావ్?" అడిగాడు భార్గవ.

"నా భార్యకి కూరల్లోనూ, రసం సాంబారుల్లోనూ ఉప్పు ఎక్కువ వేయటం అలవాటు. అందుకే చంపేశాను."

"నువ్వు చెప్పేది మరీ అసంబద్ధంగా ఉంది. ఉప్పూ కారాలు ఎక్కువ వేస్తే పెళ్ళాల్ని చంపేస్తారా?"

"పది సంవత్సరాలు.... పది సుదీర్ఘమైన సంవత్సరాలుప్రతి రోజూ ఉప్పెక్కువ వేసిన కూర తినటం ఎంత నరకమో నువ్వు అనుభవిస్తే తెలుస్తుంది." కోపంగా అన్నాడు కాశ్యప్.

"కూరలో ఉప్పెక్కువ వేసినా చంపేయడం మొదలుపెడితే కూడా ఈ ప్రపంచంలో ఆడోళ్ళు మిగలరు."

"అలా ఏం కాదు. శుభ్రంగా వంట చేసే ఆడవాళ్ళు బోలెడు మంది ఉన్నారు."

"ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం? ఇతర స్త్రీలతో సంబంధం లేని మగాళ్ళ కన్నా, కూరలో ఉప్పెక్కువ వేయని ఆడవాళ్ళే ప్రపంచంలో ఎక్కువమంది ఉన్నారంటావా?"

"ఈ ప్రపంచంలో ఏయే ఆడవాళ్ళు, ఏయే శాతం ఉన్నారో లెక్క గట్టుకోవడం కంటే మనం చేయవలసిన ముఖ్యమైన పని చాలా ఉంది.

"ఏం పని?"

"శవాన్ని మాయం చేయటం."

"ఇల్లు కాలి ఒకడేడుస్తుంటే చుట్ట వెలిగించుకోవటానికి నిప్పు అడిగాడంట ఇంకొకడు. నా పెళ్ళాం శవం మాయమై నేనేడుస్తుంటే నీ పెళ్ళాం శవం మాయం చేయటం ఎలా? అని నువ్వు తొందరపెడతావేమిటి?"

"చెప్పానుగా, నిన్ను చంపేసి నీ కార్లో పెట్టి తోసేస్తానని, సోదటే! మీ ఇద్దరూ లేచిపోతుండగా యాక్సిడెంటై చచ్చిపోయారని

పోలీసులు నిర్ధారణకొస్తారని" అడుగు ముదుకేస్తూ అన్నాడు కాశ్యప్.

"ఆగు.. ఆగు... జస్ట్ ఎ మినిట్" అన్నాడు భార్గవ్ కంగారుగా. నేనెలాగూ మర్డర్ని, నా భార్యని చంపేశానని నీకు తెలుసు. శవం ఏమైపోయిందన్న విషయం తర్వాత ఆలోచిద్దాం. ఇప్పుడు నా కార్లో నీ భార్యని స్టీరింగ్ ముందు కూచోబెట్టి తోసేశామనుకో కారు దొంగతనం చేసి వెళ్ళిపోతూ చచ్చిపోయింది అనుకుంటారు. నేనేలాగూ ఈ విషయం పోలీసులకు చెప్పను. ఎందుకంటే, చెప్పిన మరుక్షణం నేను హంతకుణ్ణని నువ్వు కూడా పోలీసులకి చెబుతావు కదా. ఎలా ఉంది నా ఆలోచన?"

కాశ్యప్ ఒక్క క్షణం ఆలోచించి "ఇదేదో బాగానే ఉన్నట్టుంది." అన్నాడు.

భార్గవ్ హాయిగా ఊపిరి తీసుకున్నాడు. డిక్కీ తలుపులు మూసేసి ఇద్దరూ కారు దగ్గర కొచ్చారు. కారుని వంతెన మధ్యలో నిలబెట్టారు. భార్గవ్ కాశ్యప్ వైపు చూసి వెనుక డోర్ తెరిచి పెట్టె మీద చెయ్యివేశాడు. అందులోంచి ఒక పిల్లి నెమ్మదిగా మ్యావ్ అంది. భార్గవ్ భయంతో ఎగిరి గంతేశాడు. "ఇదేమిటి లోపలి నుంచి మ్యావ్‌మనే శబ్దం వచ్చింది?" అన్నాడు వణికే గొంతుతో.

కాశ్యప్ గర్వంగా నవ్వాడు. "కంగారు పడకు. భయం వేసినప్పుడు నా భార్యకి అలా అరవటం అలవాటు."

"కానీ పెట్టెలో నీ భార్య చచ్చిపోయింది కదా? ఎలా అరుస్తుంది?"

ఈసారి భయపడటం కాశ్యప్ వంతైంది. "నిజమే కదూ" అన్నాడు పెద్ద సత్యం తెలుసుకున్నవాడిలాగా.

"మరిప్పుడేం చేద్దాం?"

ఇద్దరూ పెట్టెవైపు చూస్తూ ఉండిపోయారు.

కథ - 4: భయానకం

"ఇప్పుడేం చేద్దాం?" భయంగా అడిగాడు భార్గవ. కాశ్యప్ సాలోచనగా పెట్టెవైపు చూశాడు. తర్వాత తలపైకెత్తి భార్గవ వైపు చూస్తూ ఈ "పెట్టెలో ఏముందో చూడాలో" అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమైతే అందులో నీ భార్య శవం ఉండాలి. నేను వినేది సత్యమైతే అందులో పిల్లి ఉండి ఉంటుంది."

"నాన్సెన్స్" కాశ్యప్ చేత్తో కత్తిపట్టుకుని చప్పున భార్గవ వెనక వైపుకొచ్చాడు. కత్తి మెడమీద ఆనుస్తూ " ఆ పెట్టె తెరువ్" అన్నాడు.

"అందులో పిల్లి ఉండి ఉంటే బయటికి రాగానే అది నాకళ్ళు పీకేస్తుంది." అన్నాడు భార్గవ్.

"చావు కన్నా అది మంచిది. ఇంకో రెండు క్షణాలు టైమిస్తున్నాను. ఈ లోపులో నువ్వు పెట్టె తెరవకపోతే నేను నిన్ను పొడిచేయటం ఖాయం" అని కాశ్యప్ అన్నాడు. అతడి గొంతులో కరుకుదనానికి భార్గవ్ వెన్ను జలదరించింది. ఏం చేయడానికీపాలుపోలేదు. మరణం ఎలాగూ ఖాయమైనప్పుడు కొద్దిగా రిస్క్ తీసుకోవటమే మంచిదనిపించింది. వణుకుతున్న చేతులతో పెట్టె నెమ్మదిగా తెరిచి పైకెత్తాడు.

అక్కడి దృశ్యం చూసి ఇద్దరూ కంపించిపోయారు.

లోపల ఒక స్త్రీ శవం ఉంది. అయితే ఆ శవపు పెదాలు కదులుతున్నాయి. సన్నటి శబ్దం బయటికొస్తుంది. తలుపు తెరిచిన వెంటనే ఆ శవపు చెయ్యి పైకి లేచింది. వాళ్ళు చూస్తూ ఉండగానే ఆ చేయి భార్గవ్‌ని పక్కకి తోసి, కాశ్యప్ మెడపట్టుకుంది.

ఆ వేగానికి కిందబడిన భార్గవ నిశ్చేష్టుడై ఎదుటి దృశ్యాన్నిచూస్తూ ఉండిపోయాడు. కాశ్యప్ మెడ రెండు చేతులతో పట్టుకుని ఆ శవం మెడ నులుపుతోంది. కాశ్యప్ నాలిక బయటికొచ్చింది. నెమ్మదిగా శవం పెట్టెలోంచి పైకి లేచింది. దాని కళ్ళు ఇంకా మూసుకుని ఉన్నాయి. అప్పుడు గమనించాడు భార్గవ్. ఆ శవానికి మెడలేదు. తల భుజాలకే అతుక్కున్నట్లు ఉంది. ఒక చేత్తో కాశ్యప్ మెడని పట్టుకుని, మరో చేత్తో బయటి కొచ్చిన కాశ్యప్ నాలుకని రెండు వేళ్ళమధ్యా అదిమి పెట్టి బయటికి లాగుతోంది శవం. కాశ్యప్ విలవిలా కొట్టుకుంటున్నాడు. అతడి నాలుక ముందుకు సాగుతోంది. అతను ఎంత వెనక్కి తీసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తుంటే, ఆ వేళ్ళు అంత బలంగా

నాలుకని బయటికి తీసుకురావాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. అతడి ఆర్తనాదం హృదయవిదారకంగా ఉంది.

✡✡✡

పైన నాలుగు రకాల ప్రారంభాలు మీరు చదివారు. ఈ నాలుగు విభిన్న రసాల్ని పోషిస్తున్నాయి. మొదటిది సస్పెన్స్ థ్రిల్లర్. ఒక వ్యక్తి తన భార్యని హత్య చేసి, ఆ శవాన్ని కార్లో వేసుకుని వస్తుండగా ఒక పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ ఆపు చేయటం! మొదటి పదిహేను లైన్లు చదవటం ప్రారంభిస్తే పాఠకుడు ఆ తర్వాత చదవకుండా ఆపలేడు.

రెండో చాప్టర్ కరుణరసపూరితమైంది. ఒక రిక్షావాడు నూతన దంపతుల్ని ఎక్కించుకుని రిక్షా తొక్కుతూ వాళ్ళిచ్చిన డబ్బుకన్నా, తను రిక్షా తొక్కే శక్తి కోల్పోలేదు అన్న సంతృప్తితో మరణించటం! దీంట్లో సినిమాహాలు వర్ణన, నూతన దంపతుల మధ్య శృంగారం ఎక్కువ లేకుండా ఏ పాయింటయితే చెప్పదలుచుకున్నామో ఆ రసానుభూతికే విలువ ఇవ్వటం జరిగింది. అందువల్లే దీనికి చదివించే గుణం అబ్బింది. ఈ కథ కీ.శే.గోపీచంద్‌గారిది.

మూడో చాప్టర్‌లో హాస్యం చొప్పించే ప్రయత్నం జరిగింది. ఒక కథలో రెండు పాత్రల మధ్య సంభాషణ ద్వారా కానీ, ఇన్సిడెంట్ ద్వారా కానీ హాస్యం సృష్టిస్తూ కథని పూర్తిగా చదివించాలి అంటే దాని అండర్‌లైనింగ్ కథ ఉత్సుకత కలిగించేదిగా ఉండాలి. ‘కథ‘ లేకుండా కేవలం హాస్యం వ్రాస్తే నవల పండదు.

నాలుగోది, చివరిదీ అయిన చాప్టర్‌లో భీభత్సరసం, భయానక రసం పోషించే ప్రయత్నం జరిగింది. (ఒక శవం తాలూకు పెట్టె తెరిస్తే అందులోంచీ శవం బయటికొచ్చి తనని చంపిన వాడిమీద పగ తీర్చుకోవటం.) సాధారణంగా భీభత్స భయానక రసాల్లో లాజిక్ తక్కువ ఉంటుంది. ఎక్కువగా పాఠకుడి మూడ్ మీద ఆడుకునే ప్రయత్నమే కనబడుతుంది.

✡✡✡

కథ ఎలా ప్రారంభించినా దానికి చదివించే గుణం ఉండాలి అన్న విషయాన్ని ఏ రచయితే మర్చిపోకూడదు. ఉదాహరణకి, మొదటి చాప్టర్ని "బాగా వర్షం కురుస్తోంది. రోడ్డంతా తడిసిపోయింది. కారు నెమ్మదిగా వెళుతూంది. ఆ కారు నెంబరు ఏ.పి.పి.4045. ఆ కారులో భార్గవ కూర్చుని ఉన్నాడు. అతడి చేతిలో సిగరెట్ వెలుగుతోంది" అని మొదలుపెడితే పాఠకుడికి మొదటి పేరాలోనే సగం ఇంట్రస్ట్ తగ్గిపోవటం మొదలుపెడుతుంది. వీలైనంతవరకు నవల మొదటి చాప్టర్‌లోనే ఏదో ఒక ముడి వేసేయటం మంచిది. ఆ ముడి బాగా బిగుసుకున్న తర్వాత రచయిత మిగతా కథ ఎంత వర్ణించినా ఫర్వాలేదు. నవల మొత్తం తాను ఏ రసానుభూతితో చెప్పాలనుకుంటున్నాడో ఆ రసాన్ని మొదటి చాప్టర్‌లోనే చెప్పటం ఎప్పుడూ మంచి పద్ధతి.

కామెడీతో ప్రారంభించి, మర్డర్‌లోకి వెళ్ళటం మంచి పద్ధతి. సస్పెన్స్‌తో మొదలుపెట్టి కామెడీతో ముగించటం మంచి పద్ధతి కాదు.

పై ఉదాహరణలు ‘బేస్‘గా ఇప్పుడు మనం "పాపులర్ నవలా ప్రారంభం" ఎలా ఉండాలనేది ముఖ్యంగా చర్చిద్దాం! దానికి ముందు కథల గురించి ఓ చిన్న మాట.

చాలా మంది యువ రచయితలు, ఒకపేజీ సంఘటన వ్రాసి, ఫ్లాష్‌బ్యాక్ నాలుగు పేజీలు వ్రాసి మరో పదిలైన్లు వర్తమానంతో కొసమెరుపు ఇచ్చి ముగిస్తారు.

కొన్నివేల కథలు ఇలాంటివి వచ్చాయి. నేనూ నాలుగైదు వ్రాసాను. ఈ రొటీను నుంచి రచయిత వీలైనంత త్వరగా బయటపడాలి.

✡✡✡

(వచ్చేనెలలో ‘ నవలా ప్రారంభం ఎలా వుండాలి?‘)